RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0137 van 28 mei 2013 in de zaak 1011/0472/SA/1/0401

In zake: de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Ilse CUYPERS en Griet CNUDDE

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 B101

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Johan CLAES kantoor houdende te 2550 Kontich, Mechelsesteenweg 160 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 14 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Antwerpen, van 10 december 2010, waarbij aan de Vlaamse Overheid, Agentschap Wegen en Verkeer (Antwerpen), onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van wegeniswerken aan gevaarlijke punten en wegvakken.

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 juni 2011, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Griet CNUDDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Stijn BRUSSELMANS, die loco advocaat Johan CLAES verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 26 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient het Agentschap Wegen en Verkeer (Vlaamse Overheid) bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het "uitvoeren van wegeniswerken aan gevaarlijke punten en wegvakken".

De aanvraag beoogt de herinrichting van het kruispunt te Retie.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis: op 31 maart 2008 wordt, na een identieke aanvraag, een stedenbouwkundige vergunning verleend.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgesteld gewestplan 'Herentals - Mol', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 juli tot 15 augustus 2010, dient de verzoekende partij één van de 60 bezwaarschriften in.

De verwerende partij neemt over deze bezwaarschriften volgende standpunten in:

..

In het structuurplan van het provinciebestuur van Antwerpen werd N18 en N118 geselecteerd als secundaire weg type 2, wat inhoudt dat vooral een ontsluitende functie wordt beoogd op bovenlokaal niveau en aanvullend een doorgaande functie. In haar herziening van het provinciaal structuurplan stelt het provinciebestuur een wijziging van categorisering voor, voor dit gedeelte van N18, van secundaire weg type 2 naar secundair type 3. Dit betekent dat de beoogde functie verschuift van een ontsluitende functie voor autoverkeer naar een openbare vervoersas en langzaam verkeersas. In de theorie zou dit betekenen dat er minder autoverkeer langsheen deze weg zou passeren en dat de bedrijventerreinen zoveel mogelijk ontsloten zullen worden langsheen N118 (van Geel naar Retie) die de functie van secundaire weg type 2 krijgt.

De aanleg van de ringweg rond Retie vormt een belangrijke schakel binnen dit concept, om het verkeer zo efficiënt en zo snel mogelijk af te leiden naar het hoofdwegennet. Bij een gedeeltelijke vervollediging van de ring rond Geel zal het verkeer waarschijnlijk ook sneller worden afgeleid naar N19 en In het zuiden In plaats van een ontsluiting langsheen N18 naar Mol.

Zoals terecht wordt aangehaald is de fasering voor de realisatie van de ringweg van essentieel belang, dit om de veiligheid te garanderen op elke kruising. Deze voorwaarde zal dan ook in de stedenbouwkundige vergunning worden opgenomen.

De eigendomsstructuur is geen verplicht onderdeel van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning. Uiteraard zal op het moment van de uitvoering der werken een eventuele onteigening moeten afgerond zijn. In geval de werken worden uitgevoerd op percelen niet in eigendom van het Agentschap Wegen en Verkeer is de vergunning niet uitvoerbaar.

Het bezwaarschrift twee betreft een vraag tot het voorzien van twee toegangen. Door het Agentschap Wegen en Verkeer werd deze vraag reeds gunstig geëvalueerd.(zie bijlage)

Deze voorwaarde zal dan ook in de voorwaarden van de vergunning worden opgenomen.

Het bushokje blijft onveranderd in de huidige aanvraag. Wel lijkt het nuttig een onderzoek te doen naar de mogelijkheid tot het plaatsen van fietsenstallingen om te vermijden dat fietsen wild parkeren. Deze voorwaarde wordt opgenomen in de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning.

..."

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologie, adviseert gunstig op 5 juli 2010.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, adviseert gunstig op 19 juli 2010.

Op 10 december 2010 beslist de verwerende partij als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

"..

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag beoogt een herinrichting in functie van een verkeersveiliger inrichting en dat gecombineerd met de doelstellingen die op een hoger beleidsniveau werden vastgelegd.

N18 en N118 zijn secundaire wegen type 2 conform het structuurplan van de Provincie Antwerpen. De hoofdfunctie is verzamelen van het bovenlokaal verkeer. In tweede instantie heeft de weg een ontsluitende functie. Voor de ontsluiting van Retie bestaat een consensus tussen alle beleidsactoren dat de zogenaamde ring de ontsluitingsader vormt voor de gemeente, m.n. tussen N18 en N118. In het centrum van Retie worden maatregelen genomen om het verkeer langs deze ring te sturen. De maatregelen die in deze aanvraag worden genomen worden dan ook door alle actoren gedragen.

Uiteraard kan het niet de bedoeling zijn de veiligheid op de ring te verlagen op de overige segmenten waar nog geen herinrichting werd voorzien. Door de aanvrager dient een globaal plan van aanpak te worden opgemaakt waarbij niet enkel een fasering voor de overige kruispunten van de ring moet worden opgemaakt, maar ook voor de tussenliggende segmenten.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag stemt overeen met de principes van duurzame ruimtelijke ontwikkeling zoals werd bepaald in artikel 1.1.4. en in Hoofdstuk III, Afdeling 1. Art. 4,3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009. Dit wil zeggen dat werd rekening gehouden met de aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit

BIJGEVOLG WORDT OP 10 DEC. 2010 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- Er minimaal nieuwe verkeerslichten worden geplaatst op de kruispunten van de ringweg met de N118 en de N123 tezamen met of voor de uitvoering van de bovengenoemde werken
- Vooraleer met de praktische uitvoering van de werken begonnen wordt, een duidelijke en onomstootbare planning verplicht wordt opgemaakt met betrekking tot de zogenaamde ringweg door het Vlaamse Gewest, de aanpassingen aan de weg en het beheer en onderhoud ervan. Dit geldt ook voor de doortrekking van de ringweg naar de gewestweg naar Arendonk. Met de uitvoering van de planning moet een aanvang genomen zijn.
- Deze planning dient voor de start der werken te worden voorgelegd en goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen, de dienst mobiliteit van het provinciebestuur van Antwerpen en Ruimte en Erfgoed Antwerpen.
- Er dient onderzocht te worden In welke mate fietsenstallingen kunnen voorzien worden ter hoogte van het bushokje.
- Er moet rekening worden gehouden bij de uitvoering dat ter hoogte van twee toegangen worden voorzien door het Agentschap Wegen en Verkeer reeds toegezegd aan de bewoners (zie bijlage).

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing niet.

Alhoewel het ontbreken van excepties de Raad niet belet de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, oordeelt de Raad dat dit onderzoek alleen nodig is, wanneer de voorwaarden vervuld zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen en, zoals hierna zal blijken, is dat niet zo.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan de Raad, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing schorsen bij wijze van voorlopige voorziening.

Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft de moeilijk te herstellen ernstige nadelen, die zij meent te lijden, als volgt:

V. MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL (MTHEN)

1. Opdat uw Raad tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou besluiten, moet een verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat persoonlijk en moeilijk te herstellen is en bovendien rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Wat de concrete invulling van het begrip MTHEN betreft, mag het schorsingscontentieux van de Raad van State worden gehanteerd.

Verzoekende partij zal vervolgens aan uw Raad aantonen dat een dergelijk nadeel in haar hoofde voorhanden is.

Uw Raad zal immers, samen met verzoekende partij, dienen vast te stellen dat ingevolge de bestreden beslissing het financieel evenwicht en dientengevolge het voortbestaan van de bedrijvigheid van verzoekende partij op ernstige wijze in gevaar wordt gebracht. Meer nog, de uitbating van het tankstation zal dienen te worden stopgezet.

2. De bestreden beslissing heeft immers tot gevolg dat een deel van het terrein, aangewend door verzoekende partij voor de exploitatie van haar tankstation (arcering), wordt ingenomen in de wegenis:

. . .

De inname in het openbaar domein heeft tot gevolg dat er een reële kans bestaat dat deze bedrijfsactiviteit van verzoekende partij dient te worden stopgezet wegens de onmogelijkheid nog langer aan de decretale (milieuhygiënische) verplichtingen te voldoen, minstens zullen de activiteiten niet langer op een economisch rendabele manier kunnen worden uitgeoefend (Stuk 24).

. . .

3. Uit bijgevoegd plan dient immers te worden afgeleid dat, door inname van het gearceerde deel in de wegenis, de afstand van de ondergrondse opslagtanken tot de wegenis kleiner wordt dan drie meter. De afstandsregel, zoals opgenomen in artikel 5.17.2.1, §3, Vlarem II, zal bijgevolg niet langer kunnen worden nageleefd.

Verzoekende partij zou zich dan ook genoodzaakt zien de opslagtanken te verplaatsen.

Een dergelijke verplaatsing is evenwel noch milieuhygiënisch, noch technisch haalbaar.

Vooreerst dient men voor het ophalen van de vloeistof, om veiligheidsredenen, gebruik te maken van aanzuigleidingen. Aanzuigleidingen hebben als voordeel dat zij, in tegenstelling tot de vroeger gehanteerde persleidingen, bij lekken in de leiding, de vloeistof terug laten vloeien in de opslagtank, waardoor het risico op bodemverontreiniging op ernstige wijze wordt ingeperkt. Verplaatsing op het terrein is evenwel niet haalbaar omdat aanzuigleidingen enkel op een beperkte afstand voldoende resultaat opleveren. Persleidingen daarentegen zijn niet meer milieuhygiënisch verantwoord en zijn niet meer te beschouwen als BATNEEC.

4. Tevens zal het bestaande pompeiland op de rand van de openbare weg komen te liggen. De luifel zal dienen te worden afgebroken:

. . .

Ook de verplaatsing van het pompeiland is evenwel geen optie. In dergelijke hypothese dient immers te worden uitgegaan van een verschuiving van ongeveer vier meter, waardoor een tweezijdig pompsysteem niet langer mogelijk is. Men zou dan slechts via 1 zijde kunnen tanken. Tevens is er het probleem van de bevoorrading van het tankstation zelf: het terrein is te klein om de tankwagen op het terrein te laten bevoorraden. Door het feit dat het tankstation op het kruispunt gelegen is, zal de tankwagen ook onmogelijk van op de openbare weg (volledig of gedeeltelijk) kunnen bevoorraden.

- 5. Meer nog, ingevolge de bestreden beslissing, zal de ontsluiting van het tankstation rechtstreeks op het kruispunt gebeuren, waardoor een verkeersonveilige situatie wordt gecreëerd voor gebruikers en klanten. De kans is dan ook reëel dat toekomstige aanvragen op dit punt de toets aan de goede ruimtelijke ordening niet zullen doorstaan. Er is geen veilige in- of oprit meer mogelijk voor de klanten van het tankstation.
- 6. Het tankstation is een vaste waarde op deze locatie sinds 1968. Verzoekende partij beschikt(e) steeds over de noodzakelijke milieu- en stedenbouwkundige vergunningen. In 2001 heeft zij haar tankstation volledig geconformeerd aan de VLAREM II normen. Dit vertegenwoordigde een investering van ongeveer EUR 108.000,00 (Stuk 33).

De milieuvergunning werd afgeleverd voor een termijn van twintig jaar. Hoewel de cook een garagewerkplaats exploiteert en de verkoop van voertuigen verzorgt, vertegenwoordigt het tankstation EUR 342.208,84 van de totale omzet van EUR 2.224.118,33 (boekjaar 2009) (Stuk 31). Ook in de voorbijgaande boekjaren en het

boekjaar 2010 werd een gelijkaardig aandeel genoteerd (Stuk 32). Wanneer het tankstation gesloten wordt, zal één personeelslid moeten worden ontslagen.

De garage en de verkoop van voertuigen zal in principe kunnen behouden blijven, maar ontegensprekelijk zal een belangrijk aandeel van het bedrijf verloren gaan. Een bedrijfstak zal moeten worden stopgezet met ontslag van personeel wat een onherstelbaar nadeel met zich zal meebrengen.

De activiteit kan niet elders opgestart worden omdat ze commercieel verbonden is met de garage en gegroeid en verankerd is op de locatie sinds meer dan 40 jaar.

- **7.** Uit voormelde overwegingen dient dan ook te worden afgeleid dat het <u>tankstation</u> op haar <u>actuele inplanting</u>, ingevolge de bestreden beslissing, <u>niet langer kan worden behouden</u> en dit aangezien:
- (i) de afstandsregels, zoals opgenomen in het Vlarem II niet langer kunnen worden nageleefd en milieuhygiënisch niet mogelijk is;
- (ii) de luifel dient te worden afgebroken en het pompeiland op de rand van de openbare weg komt te liggen;
- (iii) een verkeersonveilige situatie wordt gecreëerd.
- 8. Evenmin is de verplaatsing haalbaar. Gelet op de achtergelegen bedrijfsgebouwen zou, bij een verplaatsing een enkel pompsysteem dienen te worden geplaatst, waardoor de rendabiliteit van het tankstation (en bijgevolg de toelevering door TOTAL FINA) op ernstige wijze wordt gehypothekeerd. Doch, nog los van het rendabiliteitsaspect, behoeft het geen verder betoog dat, gelet op de ligging van het tankstation aan de rand van de openbare weg en de rechtstreekse afwikkeling van de voertuigen op het kruispunt, een toekomstige aanvraag door de vergunningsverlenende overheid, naar alle waarschijnlijkheid, niet zou worden verleend.

Het is onduidelijk vandaag waar precies op beide wegen de verkeerslichten zullen komen te staan doch dit zal zeker ter hoogte van de huidige inritten zijn. Afhankelijk hiervan is het niet uitgesloten dat één van de inritten niet meer zal kunnen gebruikt worden en er eventueel aanpassingen moeten gebeuren. De 2 inritten worden voor verschillende activiteiten in de garage aangewend (carrosserie en garagewerkzaamheden), zodat de wijziging of suprimering van een inrit zeer ingrijpende veranderingen zou noodzaken met aanzienlijke kosten voor de garage.

10. Gelet op voormelde overwegingen, dient dan ook tot het bestaan van een MTHEN in hoofde van Verzoekende Partij te worden besloten.

Het verzoek tot schorsing van verzoekende partij dient derhalve te worden ingewilligd. ..."

De verwerende partij antwoordt hierop:

"... (1)

OMTRENT HET MOEILIJK TE HERSTELLEN EN ERNSTIG NADEEL:

In het kader van het programma "Wegwerken van gevaarlijke kruispunten en weg(vakken) in Vlaanderen" zal het kruispunt , alwaar het benzinestation van verzoekende partij gelegen is, worden heringericht;

Om over te kunnen gaan tot de geplande aanpassingswerken en bijgevolg bovenvermeld kruispunt te kunnen aanpassen aan de thans geldende veiligheidsnormen dienen een aantal inrichtingen van dit benzinestation, o.a. de overhangende luifel en de ondergrondse bekuiping, te worden verwijderd;

Deze inrichtingen zijn o.i. gelegen op het openbaar domein van het Vlaamse Gewest. Het deel aan de straatzijde van de (gerealiseerde) rooilijn behoort immers toe aan het Vlaamse Gewest;

Uit bijgevoegd stuk 1 (detail afbraak tankstation) blijkt dat de overhangende luifel en de ondergrondse bekuiping gelegen zijn aan de straatzijde van de rooilijn volgens het KB van 20 december 1954;

Het rooilijnenplan dat door dit KB werd goedgekeurd, duidt het deel aan de straatzijde van de rooilijn uitdrukkelijk aan als "grond bij de openbare wegenis in te lijven": stuk 2 (rooilijnenplan KB 20 december 1954);

Stuk 3 (schrijven i.v.m. de onteigening in 1959 door de provincie) is een document i.v.m. een onteigening door de provincie in 1959 die betrekking heeft op het desbetreffende perceel;

Deze onteigening werd uitgevoerd met het oog op de realisatie van de rooilijn;

Verweerder voegt enkele aankoopaktes betreffende de vroegere provincieweg Turnhout - Mol bij (stuk 3bis): de rooilijn van KB 15/12/59 is verwezenlijkt;

Stuk 4 (MB overdracht provinciewegen) bevat het MB waarmee het betrokken weggedeelte werd overgedragen aan het Vlaams Gewest. Overeenkomstig artikel 192 Gemeentedecreet heeft deze overdracht de toekenning om niet van de eigendom van die wegen tot gevolg;

Deze eigendomsoverdracht omvat ook de volledige strook tussen de rooilijnen (zie stuk 5: protocol overdracht provinciewegen aan het VLAAMS GEWEST);

Normaliter dient men voor een inname van het openbaar domein over de vereiste vergunningen te beschikken en is men voor zulk een inname jaarlijks een bezettingsvergoeding verschuldigd aan het Vlaams Gewest;

Tot op heden mocht het Vlaams Gewest echter geen enkele vergunningsaanvraag of bezettingsvergoeding ontvangen:

Reeds vele jaren werd het benzinestation uitgebaat en kon men hiervan de vruchten genieten zonder dat hiervoor enige vergoeding werd betaald;

Hoogstwaarschijnlijk kon het benzinestation zelfs niet worden uitgebaat, mochten zij gedurende al die jaren dit deel van het openbaar domein van het Vlaams Gewest niet hebben ingenomen;

De geplande herinrichting behoeft geenszins de inname van het private eigendom;

Er kan dan ook in hoofde van verzoekende partij geen sprake zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel;

Om de schorsing te verantwoorden dient een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voorhanden te zijn en dit in hoofde van elke verzoekende partij (Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. 5/2010/0003, 24 februari 2010, zaak 2009/0090/SA/3/00852);

Uw Raad heeft reeds veelvuldig aangehaald dat dit begrip in dezelfde zin moet begrepen worden als het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voor de procedure voor de Raad van State. Zo stelt de Raad in het eerste schorsingsarrest (Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. S/2010/0001, 10 februari 2010, zaak 2009/0060/SA/3/0034);

. . .

Er dient in concreto aangetoond te worden dat er een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel is in hoofde van de verzoekende partij. Er rust bijgevolg een zware bewijslast in hoofde van de verzoekende partij. Zo stelt de RvVb (Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. S/2010/0033, 23 juni 2010, zaak 2010/0251/SA/3/0233);

. . .

Verzoekende partij toont nergens aan in welke mate de vermeende nadelen haar beleid zou schaden. Zij hanteert geen objectieve gegevens. Zij blijft dan ook in gebreke om enig concreet nadeel te bewijzen en verwijst slechts naar vage, algemene beweringen;

In navolging van de hoger aangehaalde rechtspraak van uw Raad zal dan ook besloten moeten worden dat verzoekende partij in gebreke blijft haar vermeend ernstig nadeel te bewijzen;

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat er in hoofde van verzoekende partijen geen moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan weerhouden worden. Zodoende dient de vordering tot schorsing afgewezen te worden bij gebreke aan een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel;

..."

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel, dat moeilijk te herstellen, en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich bij de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete en precieze gegevens aanreiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, hetgeen betekent dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals bepaald in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang verschaffen om bij de Raad beroep in te stellen.

Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de door de verzoekende partij ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met hetgeen in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten.

Zowel in haar verzoekschrift als op de openbare terechtzitting van 6 juni 2011 verklaart de verzoekende partij dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een financieel nadeel bezorgt.

De verzoekende partij roept immers als moeilijk te herstellen ernstig nadeel de stopzetting in van het door haar uitgebate tankstation, omdat een deel van het terrein dat de verzoekende partij gebruikt voor de uitbating van haar tankstation, zal worden ingenomen door de ingevolge de bestreden beslissing opnieuw aan te leggen

Daardoor, stelt de verzoekende partij, zal zij het tankstation niet meer economisch rendabel kunnen uitbaten en zal de verzoekende partij één personeelslid moeten ontslagen.

Bovendien wijst de verzoekende partij er in haar verzoekschrift op dat "de wijziging of suprimering van een inrit zeer ingrijpende veranderingen zou noodzaken met aanzienlijke kosten voor de garage".

Een financieel nadeel kan op zich echter niet beschouwd worden als een moeilijk te herstellen (ernstig) nadeel, omdat een financieel nadeel principieel herstelbaar is.

De verzoekende partij toont niet aan dat het voortbestaan van haar bedrijf in gevaar is door het ingevolge de bestreden beslissing moeten stopzetten van het door haar uitgebate tankstation, dat, volgens de verzoekende partij zelf, maar een relatief beperkt onderdeel (15%) is van haar garagebedrijf.

Bijkomend stelt de verzoekende partij dat zij een moreel nadeel lijdt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en tijdens de openbare terechtzitting van 6 juni 2011 benadrukt de verzoekende partij de band tussen het tankstation met haar bedrijf en de concessie die werd verleend voor de exploitatie van het tankstation voor de omgeving rond Retie.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij, als rechtspersoon, geen moreel nadeel kan lijden door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat de Raad een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan schorsen ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en dit volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt geoordeeld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet nodig.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de uitspraak tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,	voorzitter van de eerste kamer,	
	met bijstand van	
Eddie CLYBOUW,	griffier.	
De griffier,		De voorzitter van de eerste kamer,
Eddie CLYBOUW		Eddy STORMS